

Beste collega,

Ik werk nu ongeveer 14 jaar binnen X. In die jaren heb ik met heel wat van jullie samengewerkt. Ik werk met ieder van jullie met veel appreciatie en respect samen.

Niemand van jullie zal het waarschijnlijk ooit gedacht hebben maar vanaf 2 juni kan ik eindelijk mijn jas uitschudden. Niet omdat het zomer wordt nee, maar omdat vanaf die datum mijn naam verandert van X in Y en ik me als vrouw zal uiten. Wie eerder Y wil zeggen, mij zeker niet gelaten ☺, misschien krijg je dan nog iets of wat extra gedaan van me. Voor diegenen die het nog niet gemerkt hebben, neen, " mijn kapper is niet dood ", maar nu weten jullie van waar deze eerste verandering komt.

Dit speelde me al 20 jaar parten en afgelopen zomer heb ik samen met mijn echtgenote de zaken aangepakt en ben ik na een lokale begeleiding terecht gekomen in het UZ Gent wegens een genderprobleem, waar ik nu al enige tijd opgevolgd wordt.

Veel verandert er niet. Ik blijf dezelfde persoonlijkheid hebben zoals jullie me al jaren kennen, ik blijf samen met mijn echtgenote en ik blijf mijn functie uitvoeren waarschijnlijk met nog meer passie nu ik dit element dat me al enige tijd bezig hield kan afsluiten. De klanten waar ik werkzaam ben, zal ik samen met het specifieke klantenteam en accountmanager inlichten.

Samen met Z (vertrouwenspersoon) en S (directe manager) heb ik een zeer constructief traject kunnen uitwerken hoe ik mijn outing binnen het bedrijf kan realiseren. Daarnaast merk ik ook een zeer goede steun van onze directie rond mijn outing en zie ik een van onze kernwaarde, social responsibility, in mijn case zeer sterk in de praktijk gebracht worden.

De transitie zou niet mogelijk zijn zonder de steun van mijn gezin, mijn vriendenkring en onze directie. Langs deze weg wil ik hen dan ook heel uitgebreid te bedanken hiervoor. Ik ben begonnen met hormonen, wat mijn reacties op sommige veranderingen kan verklaren en de haren zullen nog langer worden. Enfin, binnen enige tijd zal ik misschien de Bo Van Spilbeeck van het bedrijf worden, al is het niet mijn bedoeling om een van de publieke gezichten van een transgenderverhaal te worden. Ik wil vooral na mijn transitie gewoon als Y verder zonder een opvallende figuur te worden.

Het is voor mij een hele opluchting dat ik open kan zijn. Dat hangt immers samen met het respect waarover ik het in het begin van mijn mail had. Ik weet niet of u vragen heeft of reacties wil geven na alles wat u zonet gelezen heeft, of dat u de informatie liefst eerst even laat bezinken. Neem gerust de tijd, ik ga pas met pensioen op 67 (of tegen dan misschien nog later) dus ben hier nog niet direct weg.

T kan indien gewenst een verdere toelichting geven over de diversiteitsverklaring binnen onze organisatie en andere informatie rond dit onderwerp als u daar interesse in heeft.